

Lietuvos nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos retrokonversija: projektas ir realybė

Milda BARANAUSKIENĖ

Lietuvos nacionalinė Martyno Mažvydo biblioteka, Gedimino pr. 51, 2600 Vilnius,
el. p. milda@lnb.lt

Virginija SAVICKIENĖ

Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Bibliografijos ir knygotyros centras,
K. Sirvydo g. 4, 2600 Vilnius, el. p. savick@lnb.lt

Bend didžiausią impulsą retrospektyvinės bibliografijos konversijos plėtotei suteikė Europos mokslinių bibliotekų konsorciumas (Consortium of European Research Libraries – CERL), kurio iniciatyva 1991 m. buvo pradėtas vykdyti Rankinės spaudos knygų duomenų bazės (Hand Press Book – HPB) kūrimo projektas. Pagrindinis šio projekto tikslas – registruoti kompiuterinėje duomenų bazeje knygas, išleistas Europoje rankinio spausdinimo būdu 1455–1830 metais. Norint tapti šio projekto dalyve ir turėti galimybę tiesiogiai teikti savo įrašus į duomenų bazę bei naudotis ten esančiais kitų bibliotekų sukurtais įrašais, Lietuvos nacionalinei Martyno Mažvydo bibliotekai (toliau – LNB) reikėjo parengti savo projektą. Jame turėjo būti numatyta nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos įrašų retrokonversija ir įrašų siuntimas į HPB duomenų bazę.

Lietuvoje apie retrokonversiją pradėta diskutuoti ir planuoti jos įgyvendinimą prieš aštuonerius metus, kai mokslo darbų rinkinyje „Bibliografija'95“ buvo paskelbta straipsniu¹, nagrinėjančiu kitų šalių patirtį ir šio darbo organizavimą mūsų šalyje. Retrokonversijos problemos nuolat svarstomos bibliografų renginiuose, jos svarba aptariama įvairiose mokslinėse publikacijose.

Prasidėjusi Lietuvos bibliotekų automatizavimo era skatinė domėtis užsienyje taikomais retrokonversijos būdais ir priemonėmis, konvertuojamų bibliografinių įrašų kokybę. Retrokonversijos esmę, jos siekius, galimybes, būdus, metodus, darbo organizavimą ir koordinavimą išsamiai aptarė (minėtame leidinyje „Bibliografija'95“) Regina Varnienė straipsnyje „Katalogų ir nacionalinės bibliografijos retrospektyvioji konversija“.

Lietuvos integralios bibliotekų informacijos sistemos (LIBIS) projekte (1996 m.) buvo numatyta retrospektyvinės konversijos posistemis, turintis vykdyti dvi pagrindines funkcijas: 1) konvertuoti katalogų, kartotekų bibliografinius įrašus į kompiuterines laikmenas; 2) konvertuoti nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos leidinių įrašus į kompiuterines laikmenas.

Lietuvos nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos retrokonversija: projektas ir realybė

nuo knygoje „Lietuvos TSR bibliografija. Serija A. Knigos lietuvių kalba. T. 1. 1547–1861“ ir jos papildymuose užregistruotu leidiniu, o „Lietuvos TSR bibliografija. Serija A. Knigos lietuvių kalba. T. 2. 1862–1904“ įrašų retrokonversija bus jau kito projekto objektas.

Retrokonversiją numatyta atlikti trimis etapais. Pirmuoju etapu planuota parengti spaudinių, esančių LNB fonduose ir Nacionaliniame spaudos archyve, kompiuterinius bibliografinius ir autoritetinius įrašus (533 įrašai). Antruoju etapu – parengti įrašus, kurie bibliografijoje pateiktai pagal šaltinius (spaudiniai *de visu neegzistuojant*) (470 įrašų). Tie įrašai turėtų būti kuriami atpažinto teksto kopijavimo būdu, nes didžioji jų dalis yra iliustruota knygos antraštinių puslapių vaizdais arba visos antraštės perspaudu originaliu šriftu. Trečiuoju etapu numatyta parengti tų spaudinių, kurie yra kitose Lietuvos ir užsienio šalių bibliotekose, kompiuterinius bibliografinius ir autoritetinius įrašus (450 įrašų). Atliekant šį darbą reikės remties „Lietuvos TSR bibliografija. Serija A. Knigos lietuvių kalba. T. 1. 1547–1861“ įrašais, suvestinio katalogo duomenimis, skolintis spaudinius iš kitų bibliotekų. Visų trijų etapų retrokonversijos trukmė – 1 metai ir 8 mėnesiai. Įrašai bus rengiami Nacionalinės bibliografijos retrospektyvineje duomenų bazėje (NBRDB), o vėliau integruoti į suvestinį katalogą bei perduoti į HPB.

Pričė pradedant rengti šį projektą nebuvo vieningai sutarta dėl jo vykdytojų ir darbų koordinavimo (nuo to, bet abejonės, labai priklauso projekto realizavimo sekimė). LNB Bibliografijos ir knygotyros centro Nacionalinės retrospektyviosios bibliografijos skyrius yra „Lietuvos bibliografijos“ ir kitų bibliografijos rodyklės rengėjas, todėl imtis naujo darbo – šio projekto įgyvendinimo – buvo papildomo finansavimo nebuvo pajėgus. Taigi vykdytojais tapo Nacionalinės retrospektyviosios bibliografijos. Retrokonversijos, Katalogavimo bei Retų knygų ir rankraščių skyrių darbuotojai. Padalyti įvairias užduotis keliems skyriams – ne pats geriausiai variantas, tačiau tinkamai organizuojant darbą galima pasiekti norimų rezultatų.

Išanalizavus abu pirmojo tomo leidinius, apskaičiavus numatomas darbo sąnaudas, buvo pasirinktas mišrus retrospektyvinės bibliografijos konversijos metodas. Vykstant LNB kartotekų katalogų, kartotekų ir nacionalinės bibliografijos leidinių retrokonversijos projektą buvo nuskenuoti nacionalinės bibliografijos leidiniai, todėl įrašų į kompiuterines laikmenas buvo galima perkelti tokį, koks jis yra leidinyje. Tuomet būtų reikėję tik kopijuoti iš skenuoto vaizdo atitinkamas aprašo sritis ir jas perkelti į kuriamą įrašą. Tačiau leidinys buvo parengtas taikant tuo metu galiojusius bibliografinio aprašo standartus. Be to, skenuoto vaizdo negalima kelti į kuriamą įrašą UNIMARC formatu, kadangi įrašas turi būti susietas su autoritetiniu įrašu duomenų baze. Vadinas, leidinius teks

aprašyti *de visu*, t.y. perkataloguoti. Taigi didžioji darbų dalis bus atliekama rankiniu būdu. Kompiuterinį bibliografinį įrašą duomenų perkėlimo iš skenuoto vaizdo būdu galima sukurti tik tais atvejais, kai ir bibliografijoje įrašai buvo parengti remiantis šaltiniais (spaudinys neišliko).

Daug problemų, diskusijų ir abejonių įvairių šalių bibliotekoms, kurios atliko ar atlieka kortelių katalogų ar nacionalinės bibliografijos leidinių retrokonversiją, kelia įrašo struktūra. Yra įvairių nuomonų ir skirtingu sprendimų (išsamiau apie tai – žr. minėtą R. Varnienės straipsnį). Tam, kad būtų sukurta bendra HPB duomenų bazė, įrašus teikiančios bibliotekos privalo derinti katalogavimo procesus bei įrašų struktūrą. Kaip jau minėjome, „Lietuvos TSR bibliografija. Serija A. Knigos lietuvių kalba. T. 1. 1547–1861“ atliko ir dar dabar iš dalies atlieka suvestinio katalogo funkcijas (ne visos mūsų šalies bibliotekos spėjo savo senųjų spaudinių įrašus perkelti į kompiuterines laikmenas). Šio leidinio įrašai pakankamai informatyvūs. Atsisakyti sukauptos ir pateiktos išsamios informacijos, tenkintis tik minimalius duomenis turinčiu įrašu būtų neracionalu, nors kai kuriose šalyse daroma būtent taip. Nutarta pasirinkti išsamujį aprašą, kuris ne tik leis identifikuoti leidinį, bet ir pateiks vartotojams daugiau informacijos. Leidinai turėtų būti aprašyti pagal ISBD(A) (Vilnius, 1999) ir „Senųjų monografinių leidinių katalogavimo taisykles“ (Vilnius, 2002). jiems bus suteikti Universaliosios dešimtainės klasifikacijos (UDK) sistemos indeksai.

Jau pradėjus pirmajį darbų etapą buvo matyti, kad projekto vykdymo trukmė numatyta gana optimistiškai. Neatsižvelgta į tai, kad nuo nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos išleidimo praėjo trys dešimtmeciai, per kuriuos knygotyrininkai paskelbė naujų tyrinėjimų išvadų, hipotezių, rado neužregistravotų knygų ir menamų spaudinių. Antai A. Pacevičius² mini šaltinius, nurodanti, kad Vilniaus Šv. Petro ir Povilo bažnyčios „Penkių Jėzaus Kristaus aukų“ brolijos pamokslininkas Ubaldas Martynas Leonavičius buvo išleidęs savo lėšomis maldaknygę, ir daro prielaidą, kad tai lietuviška knyga, neužfiksuota bibliografijoje. Hipotezė dėl galimos dar vienos K. Sirvydo „Dictionarium trium linguarum ...“ laido (paskutinė laida pasirodė 1713 m.; žinomas penkios laido – jos visos užregistravotos bibliografijos pirmajame tome) kelia L. Vladimirovas³. Poleminį straipsnį „Ar buvo J.A. Komiensko „Orbis Pictus ...“ lietuviškai?“ paskelbė V. Pupšys⁴. Šiai ir kitaip panašiai atvejais reikėjo nuspręsti: ar rengti bibliografinį įrašą remiantis šaltiniais, ar ne. Net 470 nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos įrašų parengta pagal šaltinius. Per ilgą laiką šalies bibliotekos įsigijo kai kurių juose užfiksuočių spaudinių, apie kitzus sukaupė svarbių žinių. Atsirado galimybė papildyti konvertuojamą įrašą naujais duomenimis. Pvz., Giedros Subačienės ir Giedriaus Subačiaus parengto

Icidinio „Newberry Lituanica“ Čikagos Newberry bibliotekos lituanistinių ir prūsistinių knygų katalogas iki 1904 metų⁴ 11-asis įrašas papildo nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos 1097-ąjį įrašą, parengtą pagal šaltinius. Tai Adomo Fridricho Šimelpenigio „Isz naujo perweizdetos ir pagerintos giesmju knygos ...“. Apie Britų bibliotekoje esančią lietuvišką knygų rinkinį daug informacijos pateikė A. Navickienė ir J. Zmroczeck⁵. Parengti lietuviškų knygų aprašai papildys nemažai konvertuojamų įrašų. Pavyzdžiui, A.E. Preisso „Nusidawimai Svento Raszto seno ir naujo Testamente ...“ (1851) bibliografijoje (nr. 703) buvo aprašyta pagal šaltinius, o dabar, pamačius pačią knygą, įrašą galima tikslinti, pildyti. Apie atrastus ir bibliografijoje neužfiksotus egzempliorius rašo Ringailė Bagušytė, aptardama nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos A serijos rengimo rezultatus⁶. Išnaujė daug naujų duomenų surinkta apie knygų egzempliorių skaičių. Tos žinios ypač vertingos, nes kai kurių senųjų leidinių išliko labai nedaug. Naujų egzempliorių atsirado Nacionaliniame spaudos archyve bei LNB fonduose. Dėl šių priežasčių bibliografams prireikė daugiau laiko, negu buvo planuota, nes kickvieną egzemplorių, kurio šifro nėra bibliografijoje, reikėjo kruopščiai patikrinti ir identifikuoti. Tačiau ši darbą atliki būtina, nes ateityje retrospektyvinės bibliografijos duomenų bazės įrašus bus galima papildyti naujais duomenimis.

Apskaiciuojant retrokonversijos darbų apimtį ir trukmę, nebuvo reikiama ivertintas laikas autoritetiniams įrašams rengti, nes nutarta autoritetinius įrašus rengti asmenvardžiams, patiekliams bibliografinio įrašo atsakomybės duomenenyse, taip pat leidėjams bei spausdutuvininkams.

Nacionalinėje retrospektyvinėje duomenų bazėje 2002 m. kovą atsirado pirmieji konvertuoti įrašai. Darbo grupė, nors ir suburta iš aukštostos kvalifikacijos specialistų, neturėjo patirties dirbtį su senosiomis knygomis. Reikėjo įgusti skaitlyti icidinius gotišku šriftu, perprasti senųjų monografinių leidinių bibliografinio aprašo reikalavimus, išmokti papildyti kompiuterinius bibliografinius įrašus. Su tokiomis pat problemomis teko susidurti ir kitų šalių bibliografams, atlikusiems retrokonversiją. Daug rūpimų

klausimų pavyko išsiaiškinti 2002 m. lapkričio 3–4 d LNB įvykusiamse seminare, skirtame senųjų knygų katalogavimo klausimams aptarti. Temą pristatė ir specialistus konsultavo Tinka Katić (Nacionalinė ir universiteto biblioteka, Zagrebas, Kroatija).

Nepaisant pasitaikančių sunkumų ir nuolat kylančių naujų problemų, darbas vyksta ir jau galime įvertinti konkretius rezultatus. 2003 m. birželio 1 d. baigtī, kaip ir planuota, du pirmieji Lietuvos nacionalinės retrospektyvinės bibliografijos retrokonversijos projekto vykdymo etapai. Parengta per 1000 kompiuterinių bibliografinių ir autoritetinių įrašų. Dalis jų suredaguota ir perduota į Rankinės spaudos knygų duomenų bazę Hagoje.

Sekmingai atlikta icidinio „Lietuvos TSR bibliografija. Serija A. Knigos lietuvių kalba. T. 1. 1547–1861“ retrokonversija leis retrospektyvinę bibliografiją įtraukti į Visuotinės bibliografinės apskaitos programą, bendradarbiauti tarptautiniuose projektuose. Pirmas ir ypač reikšmingas žingsnis – 2002 m. lapkričio 25 d. LNB pasirašyta sutartis su Europos moksliinių bibliotekų konsorciumu. Pagal šią sutartį LNB tapo tikruoju jo nariu ir įgavo teisę tiesiogiai tekti savo įrašus į Rankinės spaudos knygų duomenų bazę. Dabar galima be apribojimų disponuoti šios bazės įrašais, taip pat naudotis Angliškų trumpų antraščių katalogu (English Short Title Catalogue – ESTC). Moksliinių bibliotekų informacinė bibliografinės paieškos sistema (Research Libraries Information Network – RLIN) ir kitomis tarptautinėmis bibliografinėmis duomenų bazėmis. Realizavus projekta, įrašuose patiekta išsamiai ir patikima informacija apie knygas, išleistas Lietuvoje nuo XV a. iki 1830 m., bus pricinama užsienio ir mūsų šalies bibliotekoms, padės vartotojams rasti tikslų žinių apie icidinių saugojimo vietai, išlikusių egzempliorių skaičių ir pan. Projeketas naudingas ir mūsų bibliotekai: bus perkataloguoti LNB padaliniai fonduose saugomi reti ir vertingi spaudiniai, o to laikotarpio lietuviškų knygų bibliografiją galėsime išleisti kompaktiniu disku. Projektas įsilies į Kultūros ministerijos vykdomą programą „Visuomenės informacinis aprūpinimas“, kurios tikslas – informacinės visuomenės kūrimas, mokslo plėtra.

¹ Varnienė, Regina. Katalogų ir nacionalinės bibliografijos retrospektyvioji konversija // Bibliografija : mokslo darbai. – 1995, p. 10-18.

Stoklasová, Bohdana, Bareš, Miroslav. Retrospektyvioji konversija Čekijos bibliotekose // Bibliografija : mokslo darbai. – 1995, p. 19-24.

Katić, Tinka. Nacionalinės ir universiteto bibliotekos retųjų knygų kolekcijos retrospektyvus katalogavimas // Bibliografija : mokslo darbai. – 1995, p. 25-35.

² Pacevičius, Arvydas. Lietuviškų knygų rinkinių vienuolynų bibliotekose (XVIII a. pabaiga-XIX a. pirmia pusė) // Knygotyra. – T. 33 (1997), p. 31.

Summary

Retroconversion of the Lithuanian National Retrospective Bibliography: Project and Reality

Milda BARANAUSKIENĖ, Virginija SAVICKIENĖ

Development of the retrospective bibliography conversion was induced by the Consortium of European Research Libraries (CERL) under which initiative database of Hand Press Book (HPB) was started in 1991 registering hand press books published in Europe over 1455–1830. Martynas Mažvydas National Library of Lithuania (NLL) was responsible for the preparation of the retroconversion project and for the provision of records to HPB database.

Retroconversion subsystem was planned in LIBIS (Lithuanian Integrated Library Information System) project to perform two main functions: 1) to convert bibliographic records of catalogues and card files into computer format; 2) to convert records of the National retrospective bibliography into computer format. On March 20, 2002, Editorial Board of the National Retrospective Bibliography adopted the conversion plan for the National retrospective bibliography for the period 1547–1861 to be implemented in three stages:

1. Compilation of bibliographic and authority records for documents in the NLL and the National archive of printed works (533 records):

2. Compilation of bibliographic and authority records for the positions prepared under bibliographic sources (i.e. the printed work does not exist *de visu*) (470 records):

3. Compilation of bibliographic and authority records for printed works in other Lithuanian and foreign libraries (450 records).

Retroconversion is planned for 20 months. Records will be compiled in the National retrospective bibliography database and integrated into the union catalogue later.

Following the ISBD(A) and the "Senųjų monografinių leidinių katalogavimo taisyklės" (Vilnius, 2002), records are made in UNIMARC format, linked to the database of authority records and provided with UDC indexes.

After the reestablishment of Lithuania's independence, the closed stocks were opened to researchers thus converted records of the national bibliography will be revised and supplemented with the new information on publications.

On November 25, 2002, the NLL signed an agreement with the CERL and became a full member with the right to unrestricted use and full disposition of records of the CERL stock world-wide, and access to the English Short Title Catalogue (ESTC), Research Libraries Information Network (RLIN) and other bibliographic databases. Project implementation will provide an exhaustive and reliable information on the documents issued in Lithuania from the 15th century to the 1830's, provide the means for exchange of bibliographic information, supply users with more precise holdings statement, and enable Lithuanian and foreign libraries to copy the records with the view to information provision.